

нитъ уроци, тя слиза до него, отваря книгите си и започва да чете.

Мнозина се запитватъ, къде е разумността въ природата. — Дето и да пипнете, все на нея ще попаднете. Отъ васъ зависи, какъ ще я видите и разберете. Къде е разумността на цигулката: въ лжка, въ струвите, или въ самата цигулка? Дето стъпватъ пръстите на цигулара, тамъ е разумността. Всъки тонъ съдържа известна разумност. Който разбира разумността, той може да се ползува отъ нея; който не я разбира, той е глухъ и слѣпъ за нея.

Днесъ повечето хора минаватъ за учени, за знаещи. Тъ казватъ, че мнозина знаятъ, а като дойдатъ до приложение на знанието си, отстъпватъ. Това не е знание. Ние наричаме истински ученъ онзи, който твори и прилага. Каквото казва, той го прави. Ние наричаме истински любещъ онзи, когото никаква сила въ свѣта не може да победи. А тъй, да говори само за любовъта, безъ да разполага съ нейните сили, това не е любовъ. Истински любещия никакъвъ курсумъ не гомлови. Опитайте се да го стреляте, то да видите, каква сила крие той въ себеи си. Колкото птици го стреляте, толкова птици той ще върне курсума ви назадъ. Така постигва и природата. Ако се опитате да говорите по нейнъ адресъ празни думи, т. е. да го хвърляте въ курсумъ срещу нея, тя ще ги върне назадъ. Тя ще ви хване за ушите, ще ви разтърси и добре и ще каже: Така не се отнася съ майка. Майката кур-